Dosarul nr. 5r-5713/2025
4-25130912-5r-11092025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 iunie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Ion Chirtoaca
Grefieri Diana Cristea, Alina Burlacu
Cu participarea:
Apărătorul petiționarului Sergiu Costin
Petiționarului Constantin Stratan
Agentului constatator Victor Munteanu
Victimei Gabriela Romașcan

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de avocatul Costin Sergiu în interesele cet. **Stratan Constantin**, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, împotriva deciziei de sancționare incluse în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 323810 din 19.08.2025, întocmită de către agentul constatator al SDAR al SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Munteanu Victor, pe semnele contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, prin care **Stratan Constantin** a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1 500 lei şi cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

1. La data de 19.08.2025, agentul constatator al SDAR al SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Munteanu Victor a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 323810, prin care **Stratan Constantin** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional şi a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1 500 lei şi cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

2. Ulterior, la data de 02.09.2025, avocatul Costin Sergiu în interesele cet. **Stratan Constantin** a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 323810 şi deciziei de sancționare emise în baza acestuia, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

3. În contestația depusă avocatul Costin Sergiu în interesele cet. **Stratan Constantin** nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 323810 din 19 august

2025 și cu decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal contestat și încetarea procesului contravențional pe motivul inexistenței faptului contravenției. Din materialele cauzei rezultă că la data de 11 iunie 2025, aproximativ la ora 21:00, Constantin Stratan conducea automobilul de model Audi A8 cu numărul de înmatriculare *****, moment în care acesta a fost lovit din spate de automobilul Renault Clio cu numărul de înmatriculare *****. Prin procesul-verbal contestat, petiționarul a fost declarat vinovat de producerea accidentului rutier, reținându-se pretinsa încălcare a prevederilor Regulamentului circulației rutiere și calificându-se fapta în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional. Cu toate acestea, agentul constatator a aplicat sancțiunea fără a efectua o analiză completă și obiectivă a circumstanțelor producerii accidentului și fără a stabili în mod concludent legătura de cauzalitate dintre acțiunile petiționarului și producerea impactului. Deteriorările constatate la automobilul Audi A8 sunt amplasate în partea din spate a vehiculului, fapt care confirmă că acesta se afla deja încadrat pe banda de circulație. În aceste condiții, producerea impactului se află într-o legătură cauzală directă cu modul de conducere al automobilului Renault Clio. În lipsa unei viteze excesive sau a unei neadaptări a vitezei la condițiile de trafic, conducătorul acestui vehicul ar fi avut posibilitatea să evite impactul. Totodată, pe sectorul de drum unde s-a produs accidentul limita legală de viteză era de 50 km/h. În lipsa unei expertize auto-tehnice și trasologice, nu poate fi exclusă ipoteza că accidentul a fost generat de viteza neadaptată a automobilului Renault Clio sau de nerespectarea obligației acestuia de a păstra o distanță suficientă față de vehiculul din față. De asemenea, schița întocmită la fața locului relevă poziția vehiculelor după impact și constituie un element probator care necesită o apreciere complexă. Aceasta indică faptul că automobilul Renault Clio nu a ținut cont de situația rutieră existentă și nu și-a adaptat conduita la condițiile concrete de trafic, contrar obligațiilor prevăzute de Regulamentul circulației rutiere. Potrivit pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere, conducătorul vehiculului este obligat să conducă în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând cont permanent de condițiile de drum și de posibilitatea apariției unor obstacole previzibile. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole ce pot fi observate, conducătorul este obligat să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. În aceste condiții, petiționarul consideră că lipsește latura obiectivă a contravenției imputate, iar existența faptului contravențional nu a fost demonstrată prin probe suficiente și concludente. În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional urmează a fi încetat atunci când nu există faptul contravenției. În plus, agentul constatator nu a administrat și nu a apreciat probele în mod complet, obiectiv și multilateral. Concluziile acestuia se întemeiază în principal pe procesul-verbal întocmit, fără a fi efectuată o analiză aprofundată a tuturor circumstanțelor relevante și fără a fi examinate versiunile contradictorii ale participanților la accident. Totodată, petiționarul invocă încălcarea dreptului la apărare. Drepturile și obligațiile procesuale prevăzute de Codul contravențional nu i-au fost explicate în mod efectiv și complet, deși aceasta constituie o obligație legală expresă a agentului constatator. Faptul că petiționarul și-a exprimat dezacordul în procesul-verbal demonstrează că nu a acceptat concluziile agentului constatator și nu a recunoscut vinovăția sa în producerea accidentului. Mai mult, existența unei semnături la rubrica privind recunoașterea vinovăției nu poate prevala asupra ansamblului probelor administrate și nici nu poate substitui obligația autorității de a demonstra vinovăția persoanei prin probe pertinente, concludente și suficiente. Instanța este obligată să examineze toate circumstanțele cauzei și să stabilească adevărul pe baza probelor administrate, nu exclusiv pe baza unor mențiuni formale inserate în procesul-verbal. Potrivit principiului prezumției

nevinovăției, consacrat atât de Constituția Republicii Moldova, cât și de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, sarcina probei revine autorității care formulează acuzația. Orice dubiu care nu poate fi înlăturat trebuie interpretat în favoarea persoanei învinuite. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că autoritățile sunt obligate să desfășoare investigații complete și efective, să administreze toate probele relevante și să evite adoptarea unor concluzii pripite sau neîntemeiate. În lipsa unei cercetări complete și obiective, nu poate fi reținută vinovăția unei persoane. Prin urmare, petiționarul consideră că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și procesual, fără administrarea unui probatoriu suficient și fără demonstrarea existenței tuturor elementelor constitutive ale contravenției imputate. Având în vedere circumstanțele expuse, se solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 323810 din 19 august 2025, anularea deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale și încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, pe motivul inexistenței faptului contravenției.

4. *Apărătorul petiționarului, avocat Costin Sergiu* în ședința de judecată a solicitat, admiterea contestației formulate și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție. În susținerea poziției sale, acesta a invocat principiile fundamentale ale dreptului contravențional, subliniind că o persoană poate fi sancționată doar în situația în care fapta imputată este dovedită cu certitudine, iar vinovăția este stabilită în mod incontestabil. Potrivit apărării, în cauza examinată aceste condiții nu sunt întrunite. Apărătorul a menționat că, potrivit art. 381 din Codul contravențional, orice persoană beneficiază de dreptul la apărare efectivă, iar instanța de judecată este obligată să verifice legalitatea și temeinicia actelor contestate. Totodată, a invocat prevederile art. 425 alin. (6) din Codul contravențional, conform cărora nu pot fi admise ca probe informațiile obținute cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei. În opinia apărării, procesul-verbal contestat nu întrunește condițiile de legalitate, iar circumstanțele de fapt ale cauzei nu au fost stabilite în mod complet, obiectiv și multilateral. S-a susținut că agentul constatator nu a examinat cauza sub toate aspectele relevante și nu a apreciat în mod corespunzător probele administrate. De asemenea, avocatul a invocat prevederile art. 461 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit cărora procesul contravențional urmează a fi încetat în situația în care lipsurile esențiale constatate afectează fondul cauzei și nu pot fi înlăturate de către instanța de judecată. În susținerea argumentelor sale, apărătorul a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, arătând că hotărârile judecătorești trebuie să se întemeieze pe probe certe și concludente, nu pe simple presupuneri. A fost invocată cauza „Luka contra României”, în care Curtea a evidențiat necesitatea motivării clare și suficiente a deciziilor judiciare, precum și importanța asigurării unui control efectiv al actului de justiție. Totodată, avocatul a invocat prevederile art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, potrivit cărora toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează să fie interpretate în favoarea persoanei învinuite. În opinia apărării, în cauza de față persistă dubii rezonabile cu privire la situația de fapt și la existența vinovăției contravenientului, iar aceste dubii nu au fost înlăturate prin administrarea unor probe pertinente, concludente și suficiente. În concluzie, avocatul contravenientului a apreciat că procesul-verbal cu privire la contravenție este neîntemeiat, iar sancțiunea aplicată este nelegală, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional.

5. *Petiționarul* în ședință de judecată a indicat că susține contestația depusă și poziția apărătorului său.

6. *Agentul constatator* în ședință de judecată a solicitat respingerea contestației formulate de către Stratan Constantin și menținerea actelor întocmite în cadrul procedurii contravenționale. În susținerea poziției sale, acesta a arătat că, din analiza totalității materialelor administrate la dosar, precum și din coroborarea probelor materiale, inclusiv a schiței accidentului și a planșelor fotografice, cu celelalte mijloace de probă administrate, rezultă cu certitudine circumstanțele producerii accidentului rutier și vinovăția contravenientului. Totodată, s-a menționat că la dosar nu există probe contrare pertinente și concludente care să infirme constatările agentului constatator. În aceste condiții, reprezentantul autorității a solicitat menținerea proceselor-verbale de audiere în calitate de victimă ale cetățenei Romașcan Gabriela, menținerea procesului-verbal de audiere în calitate de contravenient al cetățeanului Stratan Constantin, precum și menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 323810 din 19 august 2025. Totodată, acesta a susținut că argumentele invocate în contestație sunt pur declarative și nu sunt susținute prin probe capabile să răstoarne situația de fapt stabilită în cadrul procedurii contravenționale. În opinia sa, contestația urmărește exclusiv reinterpretarea și inversarea circumstanțelor deja constatate și probate de agentul constatator, fără a prezenta elemente noi de natură să pună la îndoială legalitatea și temeinicia actelor contestate. Prin urmare, reprezentantul autorității constatatoare a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea deciziei emise de agentul constatator, precum și a tuturor actelor procedurale întocmite în cauză. Totodată a depus referință prin care a solicitat respingerea contestației depuse de către Stratan Constantin și menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 323810 din 19.08.2025, precum și a tuturor actelor procedurale întocmite în cadrul cauzei contravenționale. În motivarea poziției sale, agentul constatator a arătat că la data de 11.06.2025, în jurul orei 21:00, Stratan Constantin, conducând automobilul de model Audi A8 cu numărul de înmatriculare *****, în timp ce efectua manevra de deplasare cu spatele de pe un teritoriu adiacent către ***** din mun. Chișinău, nu s-a asigurat că manevra poate fi efectuată în condiții de siguranță, nu a manifestat prudență sporită și nu a ținut cont de situația rutieră, intrând în coliziune cu automobilul Renault Clio cu numărul de înmatriculare *****, condus de Romașcan Gabriela. Potrivit agentului constatator, în urma accidentului victimei i-au fost cauzate prejudicii materiale considerabile și dureri fizice, fapt confirmat inclusiv prin raportul de constatare medico-legală nr. 202502D1133 din 06.08.2025. În aceste condiții, acțiunile lui Stratan Constantin au fost încadrate în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional. Agentul constatator a susținut că procesul-verbal contestat este legal și întemeiat, fiind întocmit cu respectarea prevederilor art. 442–443 din Codul contravențional și conținând toate mențiunile obligatorii prevăzute de lege. Totodată, a arătat că persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional i-au fost explicate drepturile procesuale prevăzute de art. 384 din Codul contravențional, fapt confirmat prin semnătura acesteia. În opinia agentului constatator, contestația formulată de apărătorul lui Stratan Constantin este una declarativă și neîntemeiată, nefiind însoțită de probe noi sau de elemente de natură să combată constatările efectuate în cadrul cercetării contravenționale. Acesta a menționat că vinovăția contravenientului rezultă din ansamblul probelor administrate, inclusiv procesul-verbal cu privire la contravenție, schița accidentului, procesul-verbal de cercetare la fața locului, planșele fotografice, declarațiile participanților la trafic și celelalte materiale ale dosarului. Agentul constatator a mai invocat că Stratan Constantin a fost audiat în cadrul procedurii și a oferit explicații cu privire la circumstanțele producerii accidentului, iar la

întocmirea actelor procedurale nu a formulat obiecții cu privire la schiță, procesul-verbal de cercetare la fața locului sau alte acte întocmite. Referitor la imaginile video prezentate de victimă, agentul constatator a apreciat că acestea confirmă concluziile sale, întrucât relevă faptul că automobilul Audi era parcat pe un teritoriu adiacent și a început deplasarea cu spatele în momentul în care automobilul Renault se deplasa regulamentar pe drumul principal. În opinia sa, conducătorul automobilului Audi avea obligația să se asigure înainte de efectuarea manevrei, să acorde prioritate vehiculelor aflate în circulație și să evite crearea unui obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. Totodată, agentul constatator a considerat neîntemeiat argumentul potrivit căruia conducătorul automobilului Renault ar fi avut posibilitatea evitării impactului prin frânare, apreciind că responsabilitatea producerii accidentului revine exclusiv lui Stratan Constantin, care a inițiat manevra de deplasare cu spatele fără a se asigura suficient. Agentul constatator a concluzionat că toate probele administrate confirmă existența contravenției și vinovăția lui Stratan Constantin, iar argumentele invocate în contestație reprezintă o încercare de reinterpretare a situației de fapt și de evitare a răspunderii contravenționale. În consecință, a solicitat respingerea contestației, menținerea proceselor-verbale de audiere ale participanților, menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 323810 din 19.08.2025 și păstrarea sancțiunii contravenționale aplicate.

7. *Victima* în ședință de judecată a susținut poziția agentului constatator, totodată fiind audiată în calitate de victimă, Romașcan Gabriela a declarat că, la data de 11 iunie 2025, se deplasa pe strada Iurie Gagarin din municipiul Chișinău cu viteza regulamentară. Potrivit declarațiilor sale, la un moment dat a observat un automobil care efectua manevra de ieșire cu spatele dintr-un teritoriu adiacent drumului public, în apropierea unei treceri pentru pietoni. Întrucât carosabilul era umed din cauza ploii, aceasta a acționat sistemul de frânare, după care și-a continuat deplasarea. Victima a relatat că conducătorul automobilului respectiv s-a oprit inițial, iar ea l-a avertizat prin semnal sonor pentru a se asigura că acesta a observat prezența vehiculului său. Ulterior, și-a continuat deplasarea, însă conducătorul automobilului a pătruns brusc pe drumul cu prioritate, efectuând manevra cu viteză, fapt ce a condus la producerea coliziunii. Romașcan Gabriela a precizat că înainte de impact a frânat și a utilizat semnalul sonor de avertizare, însă conducătorul celuilalt vehicul și-a continuat manevra, astfel încât accidentul rutier nu a mai putut fi evitat..

8. Cercetând probatoriul administrat în această contestație prin prisma motivelor invocate, instanța de judecată reține următoarele aspecte.

9. În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8).

10. Verificând respectarea termenul depunerii contestației de către avocatul Costin Sergiu în interesele cet. **Stratan Constantin**, instanța constată că aceasta a fost înregistrată în cancelaria IGP al MAI la data de 02.09.2025 cu nr. „S-4456/25”, decizia asupra cauzei contravenționale fiind emisă la data de 19.08.2025, iar în asemenea situație prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional sunt respectate.

11. În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

12. Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art. 47, 48, art. 48^1 alin. (5) şi art. 48^2–54, 69–71, 73, art.77 alin. (8), art. 78–78^2, art.79 alin. (1), (2), (4), art. 80^1, 85–87, 89–91, art. 91^1 alin. (16) şi (18), 96, 97, 98–107, 115 alin. (3), 159, 160, 176, 197 alin. (1)–(4), (9)–(13), (15), (21), (22), art.201–203, 205, 209, 220–226, 228–232, 234–236, 238–**242**, 244, 245, 263 alin. (1), (4)–(8), 263^1, 265, 267, art. 272, art. 274 alin. (1), (5), art. 277 alin. (1), (4), (5), (7) și (9), art. 282–286, 287^3, 289^1, 321, 325, 326, 333, 334, 338–341, 343, art. 349 alin. (1), art. 350-350^2, 354, 355, art. 356 alin. (1) şi (2), art. 357–363, art. 364 alin. (1)–(5^1), art. 365 se examinează de poliţie.

13. În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

14. Totodată, conform prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

15. Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau de nunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

16. La caz, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 323810 din 19.08.2025, agentul constatator din cadrul SDAR al SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Munteanu Victor a constatat că, pe data de 11.06.2025, ora 21:00 în mun. Chișinău, ***** 47, **Stratan Constantin** conducând automobilul de model „Audi A8” cu n/î GDG 568, efectuând manevra de deplasare cu spatele în timp ce ieșea de pe drumul adiacent străzii principale, nu a manifestat prudență sporită și dexteritate în conducere, nu a ținut cont de situația rutieră, nu s-a asigurat că manevra ce urmează a fi executată va fi făcută în siguranță, ca rezultat s-a ciocnit cu automobilul de model „Renault Clio” cu n/î ***** condus de cet. Romașcan Gabriela, ignorând prevederile punctelor 39 subpunctul 2) lit. b), 41 subpunctul 2), 45 subpunctul (1) lit. b) și d) și subpunctul 2) din Regulamentul circulației rutiere, prin ce a comis fapta contravențională prevăzută de art. 242 alin.(2) din Codul contravențional.

17. În acest context, instanța de judecată consideră că, procesul contravențional a fost pornit întemeiat, iar vinovăția dlui **Stratan Constantin** a fost dovedită în totalitate, din următoarele considerente:

18. Articolul 242 alin. (2) din Codul contravențional prevede răspundere contravențională pentru încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri.

19. Totodată, potrivit pct. 39 subpunctul 2) din Regulamentul circulației rutiere, În cazul în care vehiculul iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie să cedeze trecerea pietonilor şi vehiculelor care circulă pe acest drum.

20. Conform punctului 41 subpunctul 2) din același Regulament, Conducătorul vehiculului care intenţionează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalţi participanţi la trafic. În cazurile în care câmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului. Mersul cu spatele este interzis în intersecţii şi în locurile prevăzute în subpunctul 1) din prezentul punct.

21. La fel potrivit punctului 45 din Regulamentul circulației rutiere, Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul.

22. În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

23. Din materialele cauzei instanţa de judecată reţine că, la caz există procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 323810 din 19.08.2025, potrivit căruia agentul constatator a constatat săvârșirea faptei contravenționale prevăzute la art. 242 alin. (2) din Codul contravențional de către Stratan Constantin.

24. De altfel, cele constatate de către agentul constatator se confirmă prin: Informația din R -2 cu nr. 9792 care atestă că, la ora 21:13 la dispeceratul 112 a fost sesizat despre producerea accidentului rutier; schița accidentului rutier din 11.06.2025; procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 11.06.2025 **asupra căruia nici un participant nu a avut careva obiecţii**; planșa fotografică; trimitere-extras din fișa medicală DCMU al IMSP IMU nr. 42073; solicitare; rezultatul analizei sângelui la alcool nr. 219; buletin de analiză nr. 43/4/11/06/2025; raport de constatare nr. 202502D1133 din 06.08.2025; îndreptare; procesul-verbal nr. 203 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei; proces-verbal de audiere a victimei din 15.06.2025; proces-verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenției din 12.06.2025; extras din EData Systems; copii acte.

25. De către partea apărării au fost prezentate în calitate de probe:

- *raportul de expertiză extrajudiciară nr. 2639-2641/CNEJ, AA000979/CNA din 31.12.2025* conform căruia experții judiciari au ajuns la concluzia: 1) Timpul conform secvențelor video, din momentul când automobilul de model Audi A8, n/î *****, a reînceput deplasarea cu spatele până la momentul coliziunii este de - 4,75 s; 2) În conformitate cu art. 53 alin. (1) pct. c) din Legea Nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, refuzăm de a formula careva concluzii cu referire la întrebarea înaintată (întrebarea fiind – reieșind din timpul stabilit conform pct. 1, conducătorul automobilului de model „Renault Clio" cu n/î *****, a dispus de suficient spațiu pentru a evita accidentul rutier din momentul apariției obstacolului?), din motivul indicat la compartimentul „Examinări" al prezentului raport de expertiză extrajudiciară (pagina nr. 5);
- *raportul de expertiză extrajudiciară nr. 269 din 09.03.2026* conform căruia experții judiciari au ajuns la concluzia că în momentul când autoturismul de model „Audi A8" cu n/î ***** a reînceput deplasarea cu spatele, conducătorul autoturismului „Renault Clio" cu n/î *****, deplasându-se cu viteza de 50 km/h (indicată în obiectivul formulat în cererea din 29.01.2026), a dispus de spațiu suficient pentru a evita coliziunea prin frânare.

26. Astfel, instanța de judecată consideră că agentul constatator întemeiat a stabilit faptele contravenționale comise de **Stratan Constantin**, manifestate prin aceea că: *„pe data de 11.06.2025, ora 21:00 în mun. Chișinău, ***** 47, **Stratan Constantin** conducând automobilul de model „Audi A8" cu n/î *****, efectuând manevra de deplasare cu spatele în timp ce ieșea de pe drumul adiacent străzii principale, nu a manifestat prudență sporită și dexteritate în conducere, nu a ținut cont de situația rutieră, nu s-a asigurat că manevra ce urmează a fi executată va fi făcută în siguranță, ca rezultat s-a ciocnit cu automobilul de model „Renault Clio" cu n/î ***** condus de cet. Romaşcan Gabriela, ignorând prevederile punctelor 39 subpunctul 2) lit. b), 41 subpunctul 2), 45 subpunctul (1) lit. b) și d) și subpunctul 2) din Regulamentul circulației rutiere",* întemeiat a încadrat acțiunile acestuia și a ajuns la concluzia că contravenientul urmează să fie sancționat în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

27. În acest sens, instanței îi este dificil să înțeleagă poziția contravenientului prin care ultima nu-și recunoaște vina de comiterea accidentului rutier menționat, or cercetarea locului accidentului a avut loc în prezența ultimului, fiind întocmită schița accidentului rutier la care contravenientul nu a avut careva obiecții, indicând expres că acest fapt.

28. Totodată, din cercetarea amplă a materialelor acumulate rezultă cert vina conducătorului automobilului de model „Audi A8" cu n/î *****de ciocnirea cu automobilul de model „Renault Clio" cu n/î *****, în condițiile în care ultimul efectuând manevra de deplasare cu spatele în timp ce ieșea de pe drumul adiacent străzii principale, fără să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță şi nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, nu a cedat trecerea vehiculului de model „Renault Clio" cu n/î ***** care circula regulamentar pe drumul principal, nu a ținut cont de prevederile pct. 39, 45 și mai cu seamă de pct. 41 subpunctul 2) din Regulamentul circulației rutiere, iar drept rezultat s-a dovedit a fi vinovat de producerea accidentului rutier.

29. Instanța constată că afirmația contestatarului potrivit căreia agentul constatator nu ar fi efectuat o analiză completă și obiectivă a circumstanțelor producerii accidentului este infirmată de materialele dosarului. Contrar celor susținute, cauza nu se întemeiază exclusiv pe procesul-verbal cu privire la contravenție, ci pe un ansamblu de probe administrate în condițiile art. 425 alin. (2) Cod contravențional, reflectate în pct. 24 al prezentei hotărâri. Ori aceste mijloace de probă se completează reciproc și conturează aceeași succesiune a evenimentelor,

fără contradicții esențiale. Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia vinovăția contestatarului ar fi fost stabilită exclusiv în baza procesului-verbal.

30. Referitor la alegațiile contestatarului care susține că, Renault Clio ar fi fost responsabil pentru producerea accidentului. La acest aspect instanță remarcă că, apărarea încearcă să transfere răspunderea asupra conducătorului automobilului Renault Clio, invocând ipoteza unei viteze neadaptate și a nepăstrării distanței regulamentare. Astfel, din întreg probatoriul rezultă că accidentul nu s-a produs între două vehicule care circulau în aceeași direcție, situație în care ar fi incidente regulile privind păstrarea distanței, ci în momentul în care contestatarul ieșea cu spatele de pe un teritoriu adiacent pe drumul public. Or, potrivit pct. 39 subpct. 2) din Regulamentul circulației rutiere, conducătorul care iese de pe un teritoriu adiacent are obligația absolută de a ceda trecerea tuturor vehiculelor care circulă pe drumul principal.

31. În același timp, pct. 41 subpct. 2) din Regulament instituie obligația expresă ca manevra de deplasare cu spatele să fie începută numai după ce conducătorul s-a asigurat că aceasta poate fi executată fără a crea pericol sau obstacol pentru ceilalți participanți la trafic.

32. Din declarațiile victimei, coroborate cu imaginile video analizate, rezultă că automobilul Audi A8 a început deplasarea cu spatele și a pătruns pe carosabil în momentul în care Renault Clio circula regulamentar pe drumul prioritar, iar ulterior și-a continuat manevra. Prin urmare, cauza determinantă a accidentului nu o constituie conduita victimei, ci nerespectarea obligației de asigurare înaintea efectuării manevrei de către contestatar.

33. Referitor la alegațiile apărării cu privire la lipsa unei expertize auto-tehnice. Apărarea susține că, în lipsa unei expertize judiciare, nu poate fi exclusă culpa conducătorului Renault. Acest argument nu urmează a fi reținut ori, Codul contravențional nu instituie obligativitatea administrării unei expertize tehnice în toate accidentele rutiere.

34. Mai mult expertiza reprezintă doar unul dintre mijloacele de probă prevăzute de art. 425 Cod contravențional și devine necesară numai atunci când împrejurările cauzei nu pot fi stabilite prin celelalte probe administrate. În prezenta cauză, mecanismul producerii accidentului rezultă cu suficientă claritate din schița accidentului, cercetarea la fața locului, planșele fotografice, declarațiile participanților și imaginile video. Prin urmare, lipsa unei expertize judiciare nu echivalează cu inexistența probelor și nu afectează legalitatea constatărilor agentului constatator.

35. Vizavi de expertizele extrajudiciare prezentate de apărare. La caz, nici rapoartele de expertiză extrajudiciară depuse ulterior nu răstoarnă situația de fapt. Primul raport stabilește doar că între reluarea deplasării autoturismului Audi și impact au trecut aproximativ 4,75 secunde, însă experții au refuzat expres să formuleze concluzii privind posibilitatea evitării accidentului de către Renault Clio, motiv pentru care acest raport nu susține teza contestatorului. Cel de-al doilea raport pornește de la o ipoteză prestabilită de beneficiar, respectiv că Renault circula cu exact 50 km/h, concluzionând că în aceste condiții exista spațiu suficient pentru frânare.

36. Instanța observă însă că această concluzie privește exclusiv o posibilitate teoretică de evitare a impactului și nu înlătură obligația juridică primordială care revenea contestatarului de a nu începe manevra până când aceasta putea fi executată în deplină siguranță. Eventuala posibilitate a victimei de a evita impactul nu exonerează autorul manevrei periculoase de răspunderea pentru încălcarea obligațiilor prevăzute de pct. 39 și pct. 41 din Regulamentul circulației rutiere.

37. Referitor la alegațiile apărării cu privire la interpretarea schiței accidentului. Apărarea apreciază că schița accidentului ar demonstra culpa Renault Clio. Instanța nu poate împărtăși această interpretare. Ori, schița stabilește exclusiv poziția vehiculelor și locul impactului, iar analizată împreună cu procesul-verbal de cercetare la fața locului și cu celelalte probe, confirmă faptul că Audi A8 pătrunsese pe partea carosabilă în urma efectuării manevrei de mers cu spatele dintr-un teritoriu adiacent. Aceasta nu dovedește că victima ar fi încălcat vreo regulă de circulație.

38. Cât privește invocarea pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere, contestatarul invocă obligația victimei de a adapta viteza la condițiile de drum. Instanța observă că din declarațiile victimei rezultă că aceasta a frânat, a utilizat semnalul sonor și a încercat evitarea impactului. Aceste declarații sunt concordante cu celelalte probe administrate. Mai mult, simpla invocare a obligației generale de adaptare a vitezei nu poate înlătura obligația specială și imperativă a conducătorului care efectuează mersul cu spatele și pătrunde pe un drum prioritar de a acorda prioritate vehiculelor aflate deja în circulație. Normele speciale prevalează în raport cu obligațiile generale privind adaptarea vitezei.

39. În concluzie la caz, petiționarul nu a prezentat probe certe și convingătoare care să răstoarne concluziile agentului constatator, limitându-se la o versiune proprie asupra producerii accidentului rutier, fără ca aceasta să fie confirmată prin mijloace probatorii obiective, or rapoartele de expertiză extrajudiciare prezentate de către aceștia nu sunt suficiente pentru înlăturarea răspunderii contravenționale, în lipsa unor probe clare care să demonstreze contrariul. Din ansamblul materialului probator administrat rezultă contrariul celor susținute de contestator. Astfel, vinovăția dlui **Stratan Constantin** se confirmă prin probele reflectate la pct. 24 al prezentei hotărâri, care coroborate demonstrează că accidentul s-a produs ca urmare a manevrei efectuate de contestator la ieșirea de pe sensul giratoriu contrar prevederilor din Regulamentul circulației rutiere.

40. Prin urmare, din totalitatea probelor administrate rezultă cu certitudine că **Stratan Constantin**, se face vinovat de comiterea accidentului rutier, acțiuni ce întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

41. Reieșind din cumulul normelor de drept enunțate, raportate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată denotă incontestabil vinovăția dlui **Stratan Constantin** în comiterea faptei imputate, ce a și servit ca temei de tragere a acestuia la răspundere contravențională.

42. Astfel, instanţa de judecată consideră că nu există nici un temei de a anula procesul-verbal seria/nr. MAI06 323810 din 19.08.2025 şi decizia de sancționare emisă în baza acestuia.

43. Concomitent, instanţa de judecată reţine că pentru contravenţia comisă contravenientului i-a fost stabilită sancţiune în limita prevăzută de Lege.

44. Călăuzindu-se de prevederile art. 395-396, 400, 448, 460-462 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată, contestația înaintată de avocatul Costin Sergiu în interesele cet. **Stratan Constantin**, împotriva deciziei de sancționare incluse în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 323810 din 19.08.2025, întocmită de către agentul constatator al SDAR al SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Munteanu Victor, pe semnele contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, prin care **Stratan Constantin** a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1 500 lei şi cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecător **Ion Chirtoaca**